

GEORGIA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van de Griekse naam 'Georgios' = 'landbouwer'.

*

Georgia (ook **Georgette**, **Georgie** of **Georgine**) van **Clermont**, Frankrijk; kluisnaares & wonderdoenster; † tegen 500; feest 15 februari.

Van haar leven is weinig bekend, omdat ze zich al vroeg terugtrok op een landgoedje, waar ze God in de stilte van het gebed en in eenzaamheid wilde dienen. Over haar dood echter weten we des te meer.

Een mooie legende - aldus Gregorius van Tours - vertelt hoe een vlucht witte duiven haar rouwstoet begeleidde van het sterfhuis tot aan de kerk. Om de gelovigen niet af te leiden tijdens de mis, trokken ze zich terug op de nok van het dak. Maar ze kwamen weer aanzetten op het moment dat de dode de kerk werd uitgedragen naar het kerkhof toe. Ze bleven onafgebroken boven het dode lichaam cirkelen tot het in het graf volledig met aarde was bedekt. Toen vlogen ze op, terug naar de hemel, vanwaar ze ook waren neergedaald.

Het waren namelijk - aldus Gregorius - engelen die door God naar deze begrafenis waren gestuurd om hulde en eerbewijs te brengen aan de zuiverheid van deze maagd in zijn dienst.

*

Georgius (of **Joris**) van **Lydda**, Nicomedië, Klein-Azië; martelaar; ca 303; feest 23 april.

Beroemd en duizenden malen afgebeeld is de legende van Sint Joris en de Draak.

Eens kwam ridder Georgius in de stad Silena in Lybië. Dichtbij die stad lag een meer dat zowat de afmetingen van een zee bezat. Er woonde een giftige draak in. Die was er al vaker de oorzaak van geweest dat het hele volk op de vlucht geslagen was, telkens als het probeerde hem met wapens te bestrijden. Dan kwam hij tot vlak onder de muren van de stad en verpestte alles met zijn giftige adem. Vandaar dat de burgers hem elke dag twee schapen voerden; dat stilde zijn woede een beetje. Maar toen de schapen opraakten, besloot men in arren moede dat men het ondieper elke dag een mens te vreten zou geven. Die werd door het lot aangewezen. Zo viel na enige tijd het lot ook op de enige dochter van de koning. Dit stemde de koning intens verdrietig; hij probeerde er onder uit te komen met de schitterendste geschenken. Toen werd het volk witheet en ze riepen: "Majesteit, u hebt destijds dit gebod zelf uitgevaardigd. Wij hebben intussen haast al onze kinderen verloren. En nu wilt u uw dochter sparen? Als u uw eigen afspraken nu niet nakomt, zullen wij u levend verbranden en uw hele huis erbij!" De koning besepte dat er voor zijn dochter geen redding meer was. Hij liet haar koninklijke gewaden aantrekken, omhelsde haar innig en sprak onder tranen: "Mijn allerliefste, arme dochter: ik had nog zo gehoopt dat er ooit koninklijke kleinkinderen uit jouw schoot geboren zouden worden." Daarop begaf zij zich naar het meer.

Juist op dat moment kwam Sint-Joris daarlangs. Hij zei: "Lief kind, wees niet bang. Ik zal je helpen in de naam van Christus." Ze zei: "Beste ridder, ik wil niet dat je met mij sterft. Dat ik verloren ga, is al erg genoeg. Je kunt me niet redden." En terwijl zij daar nog met elkaar spraken, stak de draak opeens zijn kop boven het meer uit. Het meisje bibberde van angst en riep: "Toe nou, beste man, vlucht zo snel als je kunt." Maar Joris sprong op zijn ros, maakte een groot kruisteken voor zich en reed de draak tegemoet die al op hem afstevende. Hij hief de lans uit alle macht en vertrouwde zich intussen aan God toe. De klap met de draak kwam zo hard aan dat hij op de grond viel. Daarop sprak hij tot het meisje: "Neem je ceintuur en gooi die om de hals van dat monster!" Dat deed ze en de draak kwam haar achterna als een mak schoothondje. Sint Joris zwaaide naar de inwoners van de stad: "Je hoeft niet bang te wezen, want God de Heer heeft mij naar u toe gestuurd om u van deze draak te verlossen. Je hoeft alleen maar in Christus te geloven en je allemaal te laten dopen. Alleen dan kan ik de draak verslaan." Toen liet de koning zich dopen en met hem de hele bevolking.